

Efter § 106, stk. 3, 1. pkt., i lov nr. 538 af 8. juni 2006 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreform) træder en række af de bestemmelser om videokommunikation, der blev indføjet i retsplejeloven ved den pågældende ændringslov, i kraft efter justitsministerens nærmere bestemmelse. Efter § 106, stk. 3, 2. pkt., kan justitsministeren tilsvarende bestemme, at bestemmelserne om telekommunikation i civile sager, der både omfatter telekommunikation med og uden billede, finder anvendelse for så vidt angår telekommunikation med billede. 2. pkt. indebærer, at de nævnte bestemmelser fra lovens ikrafttræden den 1. januar 2007 kun finder anvendelse for så vidt angår telekommunikation *uden* billede.

Det er i forarbejderne til politi- og domstolsreformen anført, at anvendelsen af reglerne om videokommunikation forudsætter, at domstolene råder over det fornødne kommunikationsudstyr, og at en eventuel anskaffelse heraf bør afvente, at byretternes personale er samlet på de nye hovedtingsteder. Fastsættelsen af tidspunktet for ikrafttrædelsen af reglerne om videokommunikation vil i givet fald ske bl.a. under hensyn til den bygningsmæssige opfølgning af ændringen af retskredsstrukturen, de tekniske muligheder og økonomiske konsekvenser samt de praktiske erfaringer fra forsøget med anvendelse af videokommunikation i retsmøder om forlængelse af varetægtsfængsling, jf. Folketingstidende 2005-06, Tillæg A, side 5284 og 5317.

Der er ikke på nuværende tidspunkt økonomisk mulighed for at installere det fornødne kommunikationsudstyr i alle politi- og retskredse på én gang, men de retter og andre institutioner, der har deltaget i forsøgsordninger, har det fornødne udstyr. Herudover har Justitsministeriet til hensigt at opsætte udstyr til videokommunikation ved relevante byretter, arresthuse og politistationer med tilknytning til Syd- og Sønderjyllands Politikreds med henblik på ibrugtagning den 1. oktober 2009.

På den baggrund vil Justitsministeriet i givet fald sætte de foreslåede bestemmelser om videokommunikation ved fristforlængelser og de bestemmelser om videokommunikation, som blev indføjet i retsplejeloven ved politi- og domstolsreformen (lov nr. 538 af 8. juni 2006), i kraft den 1. oktober 2009.

En samtidig ikrafttrædelse af de tidligere vedtagne regler om videokommunikation og de foreslåede nye regler om videokommunikation ved fristforlængelser indebærer, at de retter, der har det fornødne kommunikationsudstyr, kan anvende dette fra lovens ikrafttræden.

Erfaringerne fra Syd- og Sønderjyllands Politikreds vil gøre det muligt at skønne mere præcist over, hvor ofte retterne vil kunne anvende udstyret i praksis i alle sagstyper, og hvor mange ressourcer i politiet der med de foreslåede bestemmelser om videokommunikation ved fristforlængelser vil kunne frigøres ved en landsdækkende brug af videokommunikation i forbindelse med fristforlængelser. Videokonferenceudstyret vil senere kunne installeres og anvendes i hele landet. Der vil i den forbindelse skulle tages stilling til finansieringen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 3, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

3. Anvendelse af videokommunikation ved fristforlængelser efter udlændingeloven

3.1. Gældende ret

3.1.1. Udlændingelovens § 35 indeholder regler om *varetægtsfængsling* af udlændinge. Hvis der er begrundet mistanke om, at udlændingen har begået en lovovertrædelse, der kan medføre udvisning efter §§ 22-24, eller hvis udlændingen er indrejst i strid med et udrejseforbud, jf. § 35, stk. 1 og 2, kan udlænding således under en række betingelser varetægtsfængsles, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kan fuldbyrdes.

Efter udlændingelovens § 35, stk. 3, 1. pkt., finder retsplejelovens bestemmelser om varetægtsfængsling og foranstaltninger, der træder i stedet herfor, i øvrigt anvendelse. Det indebærer, at retsplejelovens regler om fristforlængelser finder anvendelse. Retsplejelovens regler suppleres dog af udlændingelovens § 35, stk. 3, 2. pkt., hvorefter der altid fastsættes en frist for varetægtsfængslingens eller foranstaltningens længde ved varetægtsfængsling eller foranstaltning, der træder i stedet herfor, alene med henblik på fuldbyrdelse af bestemmelse ved endelig dom om udvisning.

3.1.2. Efter udlændingelovens § 36 kan politiet beslutte at *frihedsberøve* asylansøgere og andre udlændinge. Frihedsberøvelse kan bl.a. ske, hvis det er nødvendigt for at sikre muligheden for afvisning eller udvisning efter §§ 25, 25 a, 25 b og 25 c, eller for at sikre overførsel eller tilbageførsel efter Dublin-forordningen, jf. § 36, stk. 1, 1. pkt. Frihedsberøvelse kan endvidere bl.a. ske, hvis en asylansøger gennem sin adfærd lægger væsentlige hindringer i vejen for asylsagens oplysning ved gentagne gange at udeblive fra afhøringer eller ikke at meddele oplysninger om sin identitet, jf. § 36, stk. 4, eller hvis politiet drager omsorg for en udlændings udrejse, og udlændingen ikke medvirker hertil, jf. § 36, stk. 5 og 6.